

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 382/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелица Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП за обједињену наплату комуналних, стамбених и других услуга и накнада из Ниша и умешача на страни тужиоца Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ из Ниша, чији су заједнички пуномоћници Зоран Митић и Весна Костић, адвокати из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Нишу, у седници већа одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 1816/24 од 19.04.2024. године, стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Нишу.

Образложење

Виши суд у Нишу, решењем Гж 2614/2024 од 23.07.2024. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 1816/24 од 19.04.2024. године и списе предмета уступио Апелационом суду у Нишу, као стварно надлежном суду. У образложењу је указао, да је у овој парници Апелациони суд у Нишу, као другостепени, одлучујући о жалби тужиоца, решењем Гж 4926/2023 од 06.02.2024. године укинуо пресуду Основног суда у Нишу П 6382/22 од 29.09.2023. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име дуга износ од 539.856,00 динара, са законском затезном каматом, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка (став други изреке првостепене пресуде) и којом је укинута решење о извршењу И ИВК 772/22 од 26.09.2022. године, Јавног извршитеља Жарка Димитријевића из ... (став трећи изреке првостепене пресуде) и предмет у том делу вратио првостепеном суду на поновно суђење (ставом првим изреке првостепене пресуде, одбијен је приговор туженог о стварној ненадлежности суда). Затим, како је после тога у поновном поступку тужилац смањило тужбени захтев на износ од 279.504,00 динара, без обзира на то што се ради о спору мале вредности, да виши суд не може бити стварно надлежан да у поновном поступку одлучи о жалби туженог, с обзиром на то да је првостепена пресуда већ једном укинута од стране апелационог суда, као другостепеног и да је одлучивањем по жалби у истом предмету, Апелациони суд у Нишу већ засновао своју стварну надлежност, имајући у виду и да је у донетом

решењу којим је укинуо првостепену пресуду у наведеном делу дао одређене примедбе и налог првостепеном суду како да поступи по њима, те да је потребно да тај суд испита да ли је првостепени суд поступио по налогу или не.

Апелациони суд у Нишу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 3448/24 од 19.09.2024. године, списе предмета доставио Врховном суду ради одлучивања о сукобу надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да, како је у овој парници у поновном поступку тужилац смањио тужбени захтев на износ од 279.504,00 динара, који не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, да се ради о спору мале вредности у коме за одлучивање по жалби надлежан виши суд, као и да није од значаја то што је у овом предмету апелациони суд већ једном укинуо првостепену пресуду, имајући у виду и да Закон о парничном поступку не познаје институт трајног заснивања стварне надлежности једног суда у ситуацији када је дошло до промене вредности предмета спора смањењем тужбеног захтева.

Врховни суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности судова исте врсте на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23 – други закон), а у вези одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23) утврдио да је Виши суд у Нишу стварно надлежан за одлучивање у другом степену о изјављеној жалби туженог.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе по основу пружених комуналних услуга поднет је 26.09.2022. године, а ради наплате новчаног потраживања у износу од 539.856,00 динара, на име главног дуга, по основу извршених комуналних услуга. По приговору извршног дужника против решења о извршењу Јавног извршитеља Жарка Димитријевића из ... И ИВК 772/22 од 26.09.2022. године, поступак је настављен као парнични и у истом је донета пресуда Основног суда у Нишу П 6382/22 од 29.09.2023. године, која је укинута решењем Апелациони суд у Нишу Гж 4926/2023 од 06.02.2024. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку тужилац је поднеском од 03.04.2024. године смањио тужбени захтев на износ од 279.504,00 динара и даљи поступак је спроведен по правилима о поступку о споровима мале вредности. О тужбеном захтеву одлучено је пресудом Основног суда у Нишу П 1816/24 од 19.04.2024. године, и у пресуди дата је поука о правном леку да се против ове пресуде жалба може изјавити у року од 8 дана Вишем суду у Нишу.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом става 2. овог члана да, промена курса из става 1. овог члана након подношења тужбе не утиче на примену правила овог поступка.

Одредбом члана 476. став 2. ЗПП је прописано да, ако тужилац до закључења главне расправе која се води у складу са одредбама овог закона о општем парничном поступку смањи тужбени захтев тако да више не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, даљи поступак спровешће се у складу са одредбама овог закона о поступку о споровима мале вредности.

Како је у поновном поступку смањен тужбени захтев, о коме је одлучено првостепеном пресудом, а износ од 279.504,00 динара, као вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра (рачунајући да је 1 евро на дан подношења иницијалног акта 26.09.2022. године износио 117,3079 динара и вредност предмета спора према главном тужбеном захтеву изражена у еврима износила 2.382,6528 евра у смислу члана 28. ЗПП), то је Виши суд у Нишу надлежан за одлучивање о изјављеној жалби туженог против првостепене пресуде, као стварно и месно надлежан суд на основу одредбе члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

У конкретном случају, није од утицаја на другачију одлуку то што је Апелациони суд у Нишу као другостепени суд наведеним решењем претходно укинуо првостепену пресуду, с обзиром на то да је иста укинута у целости у односу на главни тужбени захтев и да је после тога тужилац смањео тужбени захтев који не прелази динарску противвредност 3.000 евра, због чега се ради о спору мале вредности у смислу одредбе члана 468. став 1. а у вези члана 476. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић